

Småplock från heden : kärleksbref, gratulationer och sång /

Hulth, Johan

81 A Br.

Stimpflock från Höger.

Ärkebiskop

Örskötsel och Öfver

af

en förtärlig från Öfver.

1. Öfver den som har varit i Öfver
2. Öfver den som har varit i Öfver
3. Öfver den som har varit i Öfver
4. Öfver den som har varit i Öfver
5. Öfver den som har varit i Öfver
6. Öfver den som har varit i Öfver
7. Öfver den som har varit i Öfver
8. Öfver den som har varit i Öfver
9. Öfver den som har varit i Öfver
10. Öfver den som har varit i Öfver

**Kärleksbref och Sånger samt Födelsedags-
gratulationer från Refryten Jonas Hök till
Jungfru Maja Lisa Dufwa.**

Ålftwärda Maja Lisa Dufwa!

Du, min redbara jänsta, som under barndomsdagarne benämnt Jonas i Grolanda för din fästeman, och af honom fått heta kära mor i Kusåsen, bör wäl weta huru densamme barndomswännen nu befinner sig med namnet Hök. Den sälla tiden är förbi, då inga bekymmer började eller slutade den annalkande dagen. — Wi träffas numera sällan; den tid är kommen, då krafterna tagas i anspråk till allwarlig werksamhet; äfwen mitt antagna kall är förenadt med trägna mödor. Mitt ungdomsfriska hjerta är nu doldt inom knectrocken, och der bredwid ett blankt gewär med bajonett; desz förwar och förswar saknas sälunda icke. — Jag will för det första omnämna min färd från hemmet och till heden. På första samlingsstället blefwo wi uppställda och anbefallda att gå i marsch, då jag med flera andra swarade: hjertans gerna, nådig Fältwäbel. Komna ett stycke på wägen, frågades om wi kunde sjunga något, hwilket lättar steget. Jag uppstämde genast min i hemmet diktade wisa:

Min snälla, goda Maja Lisa,
Kom nu och hör uppå min wisa.
Wären stundar, wi gå i Mars.
Swad har du för mig till fars?

Huru länge skall jag narrad blifwa,
Att fåfängt öfwer gärdesgården klifwa?
Der innanför du står och lys,
När jag ber dig om en kyß.

Betänt, jag är nu stora drängen,
Förstår min sak på åkern och ången,
Snart jag duger till soldat
Får uniform och lön på stat.

Lär mig väl att exercera,
Och du nekar väl se'n ej mera
Hwad som rätt och billigt är,
Då jag skyldra kan gewär.

Konung, land och mö, besinna,
Bör rum uti mitt hjerta finna,
Om det gäller des förswar,
Kraft och möda jag ej spar.

God och redbar hon är din mamma,
Fadren äfvenså detfamma.
Nålar, spinnrock, spade och harf
Redligt styrda bör gå i arf.

Om mig sjelf jag skall berömma,
Hwiltet mängden fällan glömma,
Min största lust är redlig slit,
Sagnar måttligt win och sprit.

Gack ej längre nu och fruswa,
Låtom of leka höf och duswa
Framgent i ett trefligt bo,
Der frukta Gud och finna ro.

Du och jag bör kunna hoppas,
Att lifwets blommor wäxa, knoppas!
Der slit och god hushållning rår —
Tiden dräglig framåt går.

Bröllop och barndop skall göras enkla,
Måttligt wi äta, dricka, finkla;
Sofwel, bröd och fyllsalat,
Är för of en hjälplig mat.

Och kära arfvingar wi finna,
Som jemte of skall werlden hinna;
Dem läras skall hwad nyttigt är:
Hålla Gud och nästan kär.

När presten om wår dödsstund skrifwer,
Och wi i jorden gömda blifwer,
Slägt, wänner of wörda skall
För det wi redligt flött wårt kall.

Bättre något än intet, sade herr fältväbeln. Men sedan du nu blifwit soldat, huru bör du då sjunga? Låt oss detta höra! Nära nog i samma melodi kommo följande verser för mig:

För Konung, fosterland och mö
Wi skola lefwa, strida och blö'.
Det ländet till stor heder och tack
Samt band och stjernor i rock och frack.
Wi, gosfar blå! skola friskt gå på
i fly, i dy och snö.

Om fienden kommer med ondskans frö,
Will störa friden uppå vår ö,
Han skall få luktat frutets rök,
Så att han mera ej gör försök.
Wi, gosfar blå! etc. etc.

Karteschär och bomber kunna wi strö,
Som skola hos fienden brinna och glö';
Ja, allt i allo skall gå lätt:
Skottfalswor, sablar och bajonett.
Wi, gosfar blå! etc. etc.

Om det gäller på land, strand eller sjö,
För vårt fädernesland wi strida och blö'
Med eniga krafter och godkänd takt,
Uppmärksamt förblifwa uppå vår wakt.
Wi, gosfar blå! etc. etc.

Om wi endast ska' hwila på halm och hö,
Går tanken till slickan så rosenrö'.
I mot- och medgång förblifwa stark,
Som gubben Noach uti sin ark.
Wi, gosfar blå! skola friskt gå på
i fly, i dy och snö.

Emellertid anlände wi till heden, fingo godt kvarter och en junnfru bränwin. Hellsades följande morgon wälkomna. En herrlig wårdag, då solen belyfer Åre-wall 15 timmar och 47 minuter, orrar spelade i skogen, småfåglaarne sjöngo och regementsmusikern uppstående re-velsen. Fingo börja lära oss att gå, wända och stå, och derefter gymnastik och exercis m. m. Jag är lätt på foten som en dansmästare och wig som en konst-

beridare; marscherar, exercerar, somnar och vaknar wid klingande musik. Alltnog, så älskar jag det militäristka lifwet lika mycket som jag bör älska Gud och hela menckligheten.

Det omnämnda förringar likwisst ingalunda kärleken till dig, min snälla Maja Lisa Dufwa, älskwärdast bland alla de unga flickor jag hittills lärt känna, redlig, flitig, sparsam och god. Då Höken blifwer approberad soldat, hoppas jag att du antager honom till din äkta man, och en huslig sällhet börjar sitt jordiska paradiset, genom den sympati wi båda ega för hwarandra.

Äck, hur skönt wänta sig en så lycklig framtid!

Gratulation på din födelsedag följer härjemte från din tillgifnaste vän
Jonas Hök.

Marja! åter se wi dagen,
Som din lefnadsol sig spred.
Sön och liflig, obetagen,
Syns du gå på tidens hed.

Njut mång' år och känn din lycka
Framgå till ditt wälbehag.
Om din kärlek tar en krycka,
Saf stöd deraf i all din dag.

Finn ej mödans dagar tunga
I hwad som framgent blir ditt fall,
Samnt wördad utaf gamla, unga
För din wänstapsfulla trall.

När du, trött af år, wid stafwen
Går till sista hwilans hamn,
Finn den ljuf och lugn i grafwen,
Der minnet bär dig i sin famn.

Kärleksbref och Namnsdagsgratulation från Korporal Thure Munter till Clara Lustig.

Min bästa vän Clara Lustig!

Jag befinner mig nu, som du wet, på den allmänna mötesplatsen, Årewalla hed, i utöfning af mitt kall, hwarest äfwen skriföfning förekommer; önskar härmed

få wisa min stil samt språkförmåga för mitt hjertas älskarinna. Hwarje dag klockan tolf slutar förmiddagens göromål; är händelsen då, att solen skiner, så tänker jag att du, min käreästa, enligt öfwerenskommelse, kastar dina blickar deri, hwarifrån jag af samma anledning tycker mig se twenne gudomliga solar, som tändt en liflig eld uti mitt ungdomsfriska hjerta.

Ögonen, som äro själeus speglar, hafwa sagt mig, att inom ditt bröst hwilar själswa godheten, hwilket dina ord och gerningar lika mycket betyga. Allt detta lifwar i högsta måtto en kär önskan, som wid hwarje ledig stund förljuswar fantasien och gifwer roliga drömmar under nattens slummer. Är det Förshynens wilja, att jag skall winna ett sådant föremål, då har min lyckas sol upprunnit, Gud har hört den bedjande, och den husliga sällheten börjar sitt jordiska paradid, under förhoppning att inga olyckor skola störa oss, då wi troget och redligt framhärda i sparsamhet och slit. Jag har redan avancerat så långt i graden, att min blifwande kärleksfliga hustru för det första kommer att tituleras korporalskan; själf will jag kalla dig kaptenskan, i anseende till det kärleksrus du gifwit mig.

Jag känner mig på förhand så öfwermåttan lycklig och i följd deraf hyser stora förhoppningar. Kanste jag till sist blir chef för ett militärdistrikt och du kommer att benämnas generalskan Clara Munter, född Lustig. På dessa kommandobefattningar i militärgraden är skilnaden lika stor, som emellan Österjön och Sjelmaren och kan i stormens stunder äfwen jemföras. Korporal och general låter nästan lita; men du skall tro att det är en stor skilnad både i wärdighet och ansvar. Detta oaktadt brinner kärlekens eld äfwen stark hos en underordnad, och den, som är nöjd med sin lott, är lycklig, man må wara kallad att förtjena sitt timliga behof med swärdet, munnen eller pennan, eller om det sker uti att garfwa, swarfwa, skarfwa eller harfwa, sak samma hwad man är under sin lefnad på jorden, blott redlig slit lifwar saken, fri från öfwerflöd och lyx. Här af ser du swenska soldatens ästgt i allmänhet. Will du,

min älskade, dela lust och ledt med en sådan man,
var då hjertligt välkommen i min famn, då vi återse
hvarandra. Emottag med välbehag följande gratula-
tion på din namnsdag från din redlige vän
Thure Munter.

Tillåt mig härmed gratulera
En vän, som uppbär dagens namn.
Jag står beredd med öppen famn
Och hjertat säger ändock mera.

Härmed som minne önskar gifwa
Af redbar vänskap nu en stymt,
Och det mer värnadsfullt och ömt
Än jag med pennan kan beskriwa.

Njut många fälla år och dagar
Med helga, glädje, lugn och frid,
Stor huggnad af din lefnadstid
Samt allt hwad som du sjelf behagar.

Vice Korporal Petter Orres glädjesång.

Åh, så roligt och förtroligt,
Att jag blef en swenskt soldat!
Första tiden är förliden,
Ständig nu wid torp och stat.
För kung och fosterbygd,
Slår nu hjertat i all höjd.

Nu, så värdigt, och ihärdigt
Sköter jag min tjenst, min sak.
Modigt trallar, när of kallat
Pligten bort från hemmets taf.
För vår kung etc.

Mor wid spisen, gör servisen
Utaf ärter, fläsk och ägg;
Sjelf besturar, borstar, sturar,
Klipper håret, tuschar stagg.
För vår kung etc.

Ordren säger, att ett läger
Stundar of på Årewall.
Jag med flera skall exercera,

Lifwa opp vårt mod och fall.
För vår kung etc.

Militärer och resenärer,
Mustöter, hästar och kanon.
Gewären slamra, jablar skramla,
Musiken framför bataljon.
För vår kung etc.

Nordens gosfar modigt frosfar,
Kraft och wilja till försvar.
Om det gäller, dessa fäller,
Kysfar fem, slår en och hwar.
För vår kung etc.

Swenska leder och desj seder
Respekteras widt ikring.
Detta larf har gått i arf
Ifrån Oden och kung Ring.
För vår kung etc.

I ärfda salar Gustafwer, Carlav
Funnits har med stor respekt.
I dessa dar en kung wi har,
Som är en god och kraftig knekt.
För vår kung etc.

Farwäl, go' wänner, nu jag känner
Kraft och wilja, hwart det bär.
I alla öden trotsas döden
För de mål jag håller kär.
För konung, mö och fosterbygd,
Slår nu hjertat i all höjd.

Bref samt Födelsedags-, Namnsdags- och Bröllops-gratulationer till hemmet från Soldaten Johannes Frisk.

Min kärälsfliga hustru Greta Frisk!

Min antagna tjänstbefattning tillåter icke nu att personligen uppvakta med ärebetygelse på den minnesvärda stunden, som är din födelsedag och namnsdag samt deslikes vår bröllopsdag. I anledning deraf begagnas pennan och papperet, dessa kärlekens budbärare, att så-

dant iakttaga. Dertill äfwen lifwad af en poet, som har anländt till heden. Af densamme har jag beställt trenne minnesblad. Se här det första, på din födelsedag:

Åk, hur ljukt ånyo finna
Dagen, som du såg det ljus,
Swilket lifwar man och qwinna,
Med trefnad in- och utom hus.

Din tillwänt för det mål du pryder,
Gör trefnaden i hemmet stor.
Åktning, wördnad, hyllning hjuder.
För dig, som maka, wän och mor.

Åk, låt öf länge glädjen ega,
Se din framgång för ditt wäl.
Och under många år få säga
Swad tanken menar i wår själ.

När din lefnads höst inträder
Och du går till fridsfull graf,
Njut den lön, den trogna gläder,
Som redligt följt sin wandringsstaf.

Det är icke alla menniffor gifwet att kunna glädjas af sin tillwaro i denna brydsamma werld. Många äro de, ty wärr, som icke förtjena det anseende af sitt namn, som du, min bästa wän. Lycklig hwarje man, som af hjertat kan säga sin antagna följeslagersta densamma som jag i följande

Namnsdagsgratulation.

Dagens namn så ljukt påminner,
Att jag har en trogen wän,
Som alltid i mitt hjerta finner
En plats förntan om och men.
Hos denna wännen ser jag nöjd
En herrig sol på lyckans höjd.

Åk! låt mig länge här på jorden
Få ega den, jag håller kär.
För detta du, som ser till orden
Samt lättar mödor och beswär,
Befrämjat redlighetens lön
För flit och trohet, jemte bön.

Låt oss gemensamt wänta friden
Wid sena åldrens bleka höst,
Och finna af den gångna tiden
Att Wingårdsmanen gifwer tröst.
Swad samladt är wid tidens harf,
Låt det wälsignadt gå i arf!

Wårt femtonåriga äktenkap finner, tack ware all
werldens Herre, fullkomlig tillämpning hittills äfwen i
detta nu bifogade minnesblad:

Gratulation

på Margareta Frisks bröllopsdag den 20 Juli 1853.

Gack, bästa wän, till lyckans stöte,
Ren kärlek är ditt hjertas wal.
Låt tiden, som du går till möte,
Befrämja frid mång åratal.

Låt samma känsla länge trifwas,
Som gifwit skälet till förbund,
Att kärlek fortgår, wördnad lifwas
Intill din lefnads sista stund.

Se lyckligt an i flera leder
Af ditt förbund en älsfwärd stam,
Som fröjdar dig med goda seder
Och går mot rätta målet fram.

I mot- och medgång tron och bönen,
Din redlighet befrämja skall
Den stora wälförtjenta lönen,
Som följer wäl fulländadt kall.

Zu mera jag betraktar det allmänna lifwet, desto
mer lifwas min tacksamhet till Herren Gud, som för-
unnat mig den lyckliga lotten att i dig ega en wän,
som är fullkomlig i sitt kall. Militärskolan och du
hafwa omskapat mitt flyttiga hynne; detta inser jag nu
med tacksamhet. Selsa våra kärleksplantor Jonas, Lars
och Stina. Eftermiddagens göromål tillstunda. Frid
ware med eder, önskar

Johannes Frisk.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

